

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: T. Č.
bytem X

zast. advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 2445/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2022, č. j. JMK 54711/2022, sp. zn. S-JMK 50636/2022/OD/VW,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 11. 4. 2022, č. j. JMK 54711/2022, sp. zn. S-JMK 50636/2022/OD/VW, **se r u š í** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce advokáta Mgr. Václava Voříška.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2022, č. j. JMK 54711/2022, sp. zn. S-JMK 50636/2022/OD/VW (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vyškov (dále též jen „prvostupňový orgán“) ze dne 10. 12. 2021, č. j. MV 43237/2021 OD/21 Ja (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 13. 5. 2021 v 18:24 hod., ve Vyškově, na pozemní komunikaci II/430, ulice B., v blíže vymezeném úseku, jako provozovatel blíže specifikovaného vozidla v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Blíže neustanovený řidič se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích mu byla po zvážení odchylky naměřena nejnižší skutečná rychlost 57 km/h. Za spáchaný přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul prvostupňové rozhodnutí a odvolací námitky žalobce. Zrekapituloval dosavadní průběh řízení; konstatoval, že došlo k zaslání výzvy provozovateli vozidla, do 60 dnů prvostupňový orgán nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, a proto věc týkající se prošetření podezření ze spáchání dopravního přestupku řidiče vozidla odložil. Následně prvostupňový orgán zahájil příkazem řízení o přestupku provozovatele vozidla. Žalovaný se vyjádřil k odvolacím námitkám žalobce, které neshledal důvodnými. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení předcházejícího jeho vydání neshledal rozpor správními předpisy. Výši uložené pokuty shledal přiměřenou a odůvodněnou.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

4. Žalobce má za to, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla. Toto řízení je podle jeho názoru možné zahájit jen tehdy, pokud správní orgán řízení o přestupku řidiče vozidla vůbec nezahájí, nebo pokud jej zahájí a následně jej zastaví. V posuzované věci prvostupňový orgán věc nepravomocně zastavil a již zahájil řízení proti provozovateli vozidla. Takový postup byl nezákonný. Nepravomocné usnesení o zastavení řízení proti řidiči vozidla bylo navíc zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 5. 2022, č. j. JMK 72972/2022. Žalobce se snažil zabránit soudnímu sporu tím, že podal podnět k provedení přezkumného řízení, kterým by bylo napadené rozhodnutí zrušeno. Žalovaný však nereagoval a žalobci tak nezbylo než se obrátit na soud.
5. Podle žalobce nedošlo ani k řádnému zahájení řízení o přestupku řidiče vozidla. Oznámení o zahájení tohoto řízení nebylo doručeno zástupci obviněného řidiče. Zároveň nebyly dány důvody k odložení věci pro nezjištění skutečností odůvodňujících zahájení řízení, což je prokázáno pokusem prvostupňového orgánu řízení zahájit. Podmínky pro zahájení řízení o přestupku řidiče byly splněny, správní orgán jej však pro vlastní pochybení nezahájil. Nemohla proto být splněna ani jedna z podmínek dle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu.

6. Žalobce dále namítl řádné nevypořádání odvolací námitky, že veřejnost nebyla zpravena o umístění automatického technického systému za účelem měření rychlosti vozidel, jak vyžaduje § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“). Žalovaný odkázal na webovou stránku, aniž by její obsah zachytil ve spisové dokumentaci. Tuto námitku přitom žalobce vznášel již v odvolání. Nelze proto aplikovat závěry krajského soudu v Brně dle rozsudku ze dne 21. 2. 2022, č. j. 41 A 38/2020–57.
7. Nebylo prokázáno ani splnění podmínek § 79a zákona o silničním provozu, tj. že by policie určila místo, kde je obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 14. 5. 2021 sice odkazuje na stanovisko Policie ČR, č. j. KRPB-112174-1/ČJ-2018-0600 DP/TICH. Toto stanovisko však není obsahem správního spisu a nelze jej přezkoumat.
8. Žalobce tvrdí, že v daném úseku je nejvyšší dovolená rychlost 60 km/h dle dopravní značky B20a, nikoliv 50 km/h. Správní orgány v tomto ohledu dostatečně nezjistily skutkový stav; nevypořádaly přesvědčivě odvolací námitku a neprovedly důkazy, které na svou obhajobu žalobce navrhl. Žalovaný odkázal na určitou znalost z úřední činnosti, aniž by ji konkrétně specifikoval, což nelze akceptovat. Pokud jde o odkaz na oznámení přestupku, jde toliko o jednostranné, písemné tvrzení policie, mající charakter úředního záznamu. To samo o sobě k prokázání určité skutečnosti nestačí, tím spíš je-li rozporována. Odkaz na fotodokumentaci není relevantní, neboť v ní není žádné dopravní značení zachyceno. Odkaz na schválení úseků měření rychlosti je pak zcela irrelevantní, neboť s žádnou takovou písemností nebyl žalobce seznámen. Ve spise se nenachází žádný přímý důkaz o úpravě nejvyšší dovolené rychlosti. Oproti tomu žalobce právě takové důkazy na podporu svého tvrzení navrhl a bylo povinností správního orgánu je provést. Obdobnou věc posuzoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 10. 2019, č. j. 2 As 74/2018–38.
9. Žalovaný ve vyjádření konstatoval, že s podanou žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Řízení o přestupku řidiče vozidla nebylo nikdy zahájeno. Tedy ani nemohlo být doručováno usnesení o jeho zastavení. Řízení bylo odloženo dle § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Žalovaný neprováděl dokazování obsahem webových stránek, pouze odkázal na skutečnost, že informace byly řádně zveřejněny a jsou veřejně dostupné. Argumentace stran nepřekročení maximální dovolené rychlosti je spekulativní a hypotetická. Skutkový stav musí být zjištěn bez důvodných pochybností. Správní orgán však není povinen vyvracet všechny hypotetické pochybnosti a prokazovat negativní skutečnosti. Opačný závěr by mohl znamenat až eliminaci činnosti správních orgánů (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 7 As 248/2017, či ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35).

III. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

10. Ve správním spise se nachází zejména oznámení podezření ze spáchání přestupku, záznam o přestupku, fotografie přestupku a ověřovací list vydaný Českým metrologickým institutem. Výzvou ze dne 17. 5. 2021 vyzval prvostupňový orgán žalobce k zaplacení určené částky, žalobce byl poučen o možnosti sdělit totožnost řidiče vozidla. V reakci na tuto výzvu žalobce zaslal prvostupňovému orgánu podání, ve kterém mu sdělil, že vozidlo řídil osobně. Sdělil, že ke svému zastupování zmocňuje Ing. M. J. Prvostupňový orgán vyzval žalobce i jeho zmocněnce k doložení plné moci. Na tuto výzvu nebylo ze strany žalobce ani jeho údajného zmocněnce reagováno.

11. Prvostupňový orgán žalobce vyzval k podání vysvětlení dne 8. 9. 2021. Žalobce následně prvostupňovému orgánu zaslal podání, ve kterém mu sdělil, že chce využít svého práva a ve věci odmítá vypovídat. Usnesením ze dne 9. 9. 2021, č. j. 43237/2021 OD/10 Ja, prvostupňový orgán přestupkovou věc odložil podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť se mu nepodařilo zjistit údaje o osobě pachatele přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Sdělil, že bude postupovat dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Usnesení o odložení přestupkové věci bylo podle § 76 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky poznamenáno do spisu, čímž v souladu s § 76 odst. 3 správního řádu nabylo právní moci (9. 9. 2021).
12. Následně byl prvostupňovým orgánem vydán příkaz, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla. Po podání odporu proti tomuto příkazu bylo prvostupňovým orgánem pokračováno v řízení. Na nařízené ústní jednání se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podal žalobce odvolání.
13. Součástí správního spisu, navazující na vydání rozhodnutí o přestupku a odvolání žalobce, je výpis z webové stránky města Vyškov obsahující tiskovou zprávu ze dne 2. 8. 2019 „*Město chystá úsekové měření, přibylly také nové radary*“ a tiskovou zprávu ze dne 18. 6. 2021 „*Bezpečnější silnice: úsekové měření bude na dalších místech.*“ Dále je součástí spisu stanovisko Policie ČR ze dne 26. 11. 2019, kterým Policie ČR ve smyslu § 79a zákona o silničním provozu určuje předmětné místo (ulice Brněnská) pro úsekové měření Městskou policií Vyškov.
14. Žalobce podal návrh na obnovu řízení ze dne 23. 5. 2022. Svůj návrh odůvodnil tím, že ve věci mělo být žalovaným dne 17. 5. 2022 vydáno rozhodnutí č. j. JMK 72972/2022, kterým bylo zrušeno usnesení o zastavení řízení prvostupňového orgánu ze dne 17. 2. 2022, č. j. 108647/2021 OD/ Ja. Žalobce přiložil zmiňované rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2022.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Při splnění podmínek řízení soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
16. Žalobce namítá nenaplnění podmínek pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, neinformování veřejnosti o automatizovaném technickém prostředku pro měření rychlosti vozidel a nedoložení souhlasu Policie ČR se stanovením místa pro měření rychlosti obecní policií. Dále namítá, že nebylo prokázáno, že by na místě údajného spáchání přestupku byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. V tomto pořadí soud námitky žalobce vypořádá, přičemž vyjde z následující právní úpravy:
17. Dle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu „*provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem*“.
18. Dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu „*v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹*“.

19. Dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se „provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem“.
20. Dle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu „obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.“
21. Dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii „jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinná informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.“
22. Dle § 79a zákona o silničním provozu je „za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií“.
23. Není pravda, že by v okamžiku zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla nebyly naplněny podmínky pro projednání věci dle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v projednávané věci nebylo řízení o přestupku řidiče vozidla zahájeno. Prvostupňový orgán věc usnesením odložil dle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky, účinného ke dni odložení věci, neboť nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení vůči určité osobě.
24. Pokud žalobce odkazuje na rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2022, č. j. JMK 72972/2022, kterým bylo zrušeno usnesení o zastavení řízení prvostupňového orgánu ze dne 17. 2. 2022, č. j. 108647/2021 OD/ Ja, toto rozhodnutí bylo vydáno v jiné věci. Ze správního spisu neplyne, že by ve věci přestupku řidiče vozidla bylo prvostupňovým orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení. Věc byla odložena a poznamenáním do spisu pravomocně ukončena. Žalobcem odkazované rozhodnutí neodpovídá řešené věci ani pokud jde o obsažená čísla jednací či okamžiky vydání dílčích listin. Skutečnost, že žalobcem odkazované rozhodnutí se netýká vedené věci, konstatoval také žalovaný v usnesení o zastavení řízení o žádosti o obnovu řízení ze dne 16. 6. 2022, č. j. JMK 90984/2022, které je součástí správního spisu žalovaného. Tato námitka žalobce proto není důvodná.
25. Odlišný závěr však bylo na místě přijmout ve vztahu k namítanému nenaplnění informační povinnosti dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Účelem tohoto ustanovení je zajistit, aby veřejnost věděla, že se nachází na monitorovaném místě. Forma uveřejnění takové informace není zákonem dána, volí ji obec dle svého uvážení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2020, č. j. 2 As 309/2019-39, bod 18). „Zpravidla by měla být veřejnost o zřízení těchto systémů informována prostřednictvím zveřejnění na úřední desce obce po dobu nejméně 15 dnů a zveřejnění na elektronické úřední desce, případně na webových stránkách obce či obecní policie; vhodné je též zveřejnění v místním periodiku vydávaném obcí.“ (Šebesta, P. Zákon o obecní policii – komentář. Wolters Kluwer, Praha 2016, komentář k § 24b, dostupné v systému ASPI). Podstatné přitom je, zda byla taková informace zveřejněna před spácháním přestupku.
26. Žalobce nenaplnění této povinnosti namítal již v odvolání. Žalovaný tuto odvolací námitku žalobce vypořádal odkazem na tiskovou zprávu na webových stránkách města Vyškov.

Konstatoval, že zde jsou zveřejněna všechna místa měření rychlosti Městskou policií Vyškov, a to minimálně od 16. 7. 2018. Zákon nestanoví formu informování veřejnosti o umístění radaru, proto může být veřejnost informována např. i prostřednictvím webových stránek.

27. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, č. 2312/2011 Sb. NSS, na nějž žalobce odkazoval, „(p)okud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Není totiž žádná záruka, že informace na určité internetové stránce budou v okamžik soudního přezkumu odpovídat informacím, které na určité internetové stránce byly v okamžik správního rozhodnutí. S ohledem na přezkoumatelnost správního rozhodnutí je proto také naprosto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení.“
28. Žalovaný tedy pochybil, pokud obsah webové stránky, včetně údaje o datu pořízení, nezachytil v obsahu spisové dokumentace. Ve vztahu k naplnění povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii nemají závěry žalovaného oporu ve správním spisu a námitka žalobce je důvodná (obdobně viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 7. 2022, č. j. 41 A 29/2021-49).
29. Odlišná by byla situace, za které by žalobce tuto námitku vznášel teprve ve správní žalobě. V takovém případě by se soud mohl touto dílčí skutkovou okolností zabývat, jak učinil např. v rozsudku ze dne 30. 9. 2022, č. j. 34 A 34/2020-77, či ze dne 10. 11. 2021, č. j. 32 A 52/2020-68. Tak tomu však v posuzované věci nebylo. Skutečnost, že veřejnost byla o umístění radaru informována, je v návaznosti na odvolací námitku účastníka řízení nutné prokázat. Pokud žalovaný neprováděl dokazování obsahem webových stránek a pouze odkázal na skutečnost, že informace byly řádně zveřejněny a jsou veřejně dostupné, námitku neprokázání naplnění povinnosti dle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii žalobce vznesl důvodně.
30. Ke stejnému závěru dospěl soud i ve vztahu k námitce žalobce, že součástí správního spisu není ani stanovisko Policie ČR, č.j. KRPB-112174-1/ČJ-2018-0600DP/TICH, jímž měl být schválen úsek pro měření rychlosti obecní policií a na které žalovaný rovněž pouze odkázal. Správní orgány jsou povinny shromažďovat podklady prokazující, že měření bylo vykonáváno v souladu s § 79a zákona o silničním provozu. Tyto skutečnosti se dokládají například dohodami mezi Policií ČR a obecní policií, případně stanovisky Policie ČR (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2022, č. j. 7 As 325/2019-34). Podklad, na nějž žalovaný odkázal, součástí správního spisu není.
31. Jak bylo již výše rekapitulováno, součástí správního spisu jsou výpisy z webových stránek města Vyškov, které se týkají umístování automatických technických systémů (č. l. 44 až 48 správního spisu) a stanovisko Policie ČR ze dne 26. 11. 2019 (č. l. 49 správního spisu). Na tyto podklady však žalovaný v napadeném rozhodnutí neodkazuje. Své posouzení založil na podkladech, které součástí správního spisu nejsou. Tím zatížil své rozhodnutí vadou dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., pro kterou bylo nutné napadené rozhodnutí zrušit.
32. Přijatý závěr má vliv i na posouzení poslední námítky žalobce, a sice tvrzení, že na daném místě je nejvyšší povolená rychlost stanovena dopravní značkou B20a na 60 km/h. Žalovaný při posouzení této námítky dospěl k závěru, že rychlostní limit 50 km/h potvrzuje oznámení o přestupku, přiložená fotodokumentace a schválení úseků měření rychlosti, a že tedy skutkový stav byl spolehlivě prokázán. Pokud ovšem naposled uvedený

podklad, tj. stanovisko Policie ČR, č.j. KRPB-112174-1/ČJ-2018-0600DP/TICH, z něhož žalovaný usuzoval na splnění povinnosti podle § 79a zákona o silničním provozu, není součástí správního spisu, není sada důkazů osvědčující rychlostní limit 50 km/h úplná.

33. Napraví-li ovšem žalovaný (při zachování procesních práv žalobce) vzniklou diskrepanci mezi odůvodněním napadeného rozhodnutí a obsahem správního spisu, bude možné považovat důkazy osvědčující rychlostní limit 50 km/h v daném místě za dostatečné. Skutečnost, že řidič smí v obci jet nejvýše rychlostí 50 km/h, vyplývá již z obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích (§ 18 odst. 4 zákona o silničním provozu). Oznámení o podezření ze spáchání přestupku, záznam o přestupku a několik záznamů z automatického rychloměru obsahující fotografii vozidla a údaj o nejvyšší povolené rychlosti v daném místě, tuto skutečnost rovněž osvědčují.
34. Pokud žalobce uvedl, že se na místě nacházela dopravní značka B20a, která stanovovala nejvyšší dovolenou rychlost na 60 km/h, pro toto své tvrzení nepředložil žádný důkaz. Provedení důkazů (výslechem svědkyně, ohledáním místa), které žalobce navrhoval v odvolání, by za předpokladu doložení stanoviska policie, z něhož žalovaný usuzoval na splnění povinnosti podle § 79a zákona o silničním provozu, skutečně bylo nadbytečné. Lze totiž předpokládat, že tyto důkazy by s ohledem na požadavek zjištění skutkového stavu ke dni spáchání přestupku, přispěly ke zjištění skutkového stavu věci méně než ke dni spáchání přestupku platné stanovisko policie k provádění měření v obci.
35. Závěr obsažený v žalobcem odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 2 As 74/2018-38, na řešenou situaci nedopadá, neboť vychází z odlišné skutkové situace. V tamní věci byla rychlost vozidla měřena policistou, nikoliv automatizovaným měřicím zařízením pevně umístěným na konkrétním místě. Chyba v nastavení automatizovaného měřicího zařízení je totiž krajně nepravděpodobná.

V. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným výše (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tj. bude postupovat tak, aby bylo ve věci prokázáno naplnění povinností § 24b odst. 2 zákona o obecní policii a § 79a zákona o silničním provozu.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem tvořených zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč, dále náklady za zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci, sepis žaloby), tedy 6 200 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 6 800 Kč. Zástupce žalobce je plátcem DPH, proto se odměna a náhrada hotových výdajů zvyšují o částku odpovídající této dani, tj. o 1 428 Kč. Celková výše žalobci přiznaných nákladů řízení tak činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel,

jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 26. května 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně